

STAUROS

č. 9 máj 2021

Informátor gréckokatolíckej farnosti Bratislava - Staré Mesto

Z HOMÍLIE PÁPEŽA FRANTIŠKA

Evanjelium, ktoré sme počuli (Jn 4, 5-42), nemá problém predstaviť Ježiša ako unaveného z cesty. Na poludnie, keď slnko dáva najviac pocítiť svoju silu, vidíme Ježiša ako sedí pri studni. Potreboval utíšiť a zahnať smäd, nabráť silu do nôh, obnoviť sily, aby mohol pokračovať v poslaní.

Učeníci ako prví zažívali to, čo znamená Pánova odovzdanosť a ochota prinášať Dobrú zvesť chudobným, obväzovať zranené srdcia, ohlasovať väzňom vyslobodenie, potešovať tých, čo trpia a ohlasovať všetkým milostivý rok (porov. Iz 61,1-3). Sú to všetko situácie, ktoré ti odoberajú život a odoberajú ti energiu; učeníci ale „neobišli“ tieto situácie, aby nám tak dopriali mnohé dôležité momenty zo života Učiteľa, v ktorých aj naše ľudstvo môže stretnúť Slovo života.

Je relatívne ľahké pre našu predstavivosť posadnutú podávaním výkonov kontemplotať a zjednotiť sa s Pánom v jeho aktivite; nie vždy ale vieme alebo dokážeme kontemplotať a sprevádzať Pána v jeho vyčerpanosti, akoby by to bolo niečo, čo nenáleží Bohu. Pán Ježiš sa ale unavil a v Jeho vyčerpanosti nachádza svoje miesto únava našich národov a našich ľudí, našich spoločenstiev a všetkých tých, ktorí sa namáhajú a sú preťažení (porov. Mt 11,28).

Príčin a motívov, ktoré môžu viesť k vyčerpanosti z cesty v nás kňazoch, zasvätených mužoch a ženách a v členoch laických hnutí je mnoho: od dlhých hodín v práci, ktoré dávajú len málo času na jedlo, oddych, modlitbu a čas s rodinou, až po „toxické“ podmienky v práci a v citovom živote, ktoré vedú k vyčerpanosti a opotrebovanosti srdca; od jednoduchého a každodenného nadšenia až po ťarchu rutiny u toho, kto nenachádza chuť, uznanie alebo podporu k tomu, aby čelil výzvam všedných dní; od pravidelných a predvídateľných komplikovaných situácií až po stresujúce a sužujúce hodiny plné napätia. Celá škála bremien, ktoré treba niesť.

Bolo by nemožné snažiť sa objasniť všetky situácie, ktoré doliehajú na život zasvätených ľudí, ale vo všetkých týchto situáciách pocítujeme naliehavú potrebu nájsť studňu, ktorá by mohla zahnať a utíšiť smäd a únavu z cesty. Všetky tieto situácie, ako tichý výkrik, volajú po studni, od ktorej možno ísť opäť ďalej.

V tejto súvislosti sa zdá, že sa od istého času a v nie málo prípadoch v našich spoločenstvách objavuje nenápadný druh únavy, ktorý ale nemá nič dočinenia s Pánovou únavou. A tu musíme byť pozorní. Ide o pokušenie, ktoré tiež môžeme nazvať únava nádeje. Táto únava, ktorá sa rodí vtedy, keď ako v Evanjeliu lúče slnka dopadajú na človeka ako olovo a robia deň neznesiteľným až natoľko, že to človeku nedovoľuje ísť ďalej alebo sa pozerá dopredu. Akoby nič nebolo zreteľné.

Nemám tu na mysli tú „zvláštnu námahu srdca“ (Sv. Ján Pavol II., Encyklika *Redemptoris Mater*, 17; porov. Apoštolská exhortácia *Evangelii gaudium*, 287) toho, kto je „na kúsky“ kvôli práci no na konci dňa sa dokáže radostne a vd'ačne usmiať; myslím tu na druh únavy, ktorá sa rodí vo vzťahu k budúcnosti, keď realita „dáva človeku facku“ a vyvoláva pochybnosti o sile, zdrojoch a uskutočniteľnosti poslania v tomto svete, ktorý všetko mení a spochybňuje.

Je to paralyzujúci druh únavy. Rodí sa z toho, že sa človek pozerá dopredu, no nevie ako reagovať na silu a neistotu zmien, ktorými ako spoločnosť prechádzame. Zdá sa, že tieto zmeny nielen že spochybňujú naše spôsoby vyjadrovania a nasadenia sa, naše zvyky a postoje voči skutočnosti, ale že tiež v mnohých prípadoch spochybňujú i samotnú uskutočniteľnosť náboženského života v súčasnom svete. A aj rýchlosť týchto zmien môže dospieť k tomu, že imobilizuje každú voľbu a názor, a to, čo mohlo byť významným a dôležitým v iných časoch, sa bude zdať, že tu už nemá miesto.

Bratia a sestry, únava nádeje sa rodí z konštatovania, že Cirkev je zranená svojím hriechom a že veľakrát nevedela vypočítať početné výkriky ľudí, v ktorých sa ukrýval výkrik Učiteľa: „Bože môj, prečo si ma opustil?“ (Mt 27,46). Týmto spôsobom si môžeme zvyknúť na to, že budeme žiť v nádeji poznačenej únavou vo vzťahu k nejstej a neznámej budúcnosti, čím sa do srdca našich spoločenských dostaví sivý pragmatizmus. Všetko sa navonok zdá ísť normálne, ale v skutočnosti dochádza k tomu, že sa viera opotrebúva a degeneruje. Komunity a kňazi, rozčarovaní z reality, ktorú nechápeme alebo o ktorej sme presvedčení, že v nej nebude miesta pre naše návrhy, môžeme udeliť „občianstvo“ jednej z tých najhorších možných heréz našej doby: myslieť si, že Pán a naše spoločenstvá nemajú už čo povedať ani dať tomuto novému pripravovanému svetu (porov. Apoštolská exhortácia *Evangelii gaudium*, 83). Dochádza teda k tomu, že čo sa raz zrodilo, aby bolo soľou a svetlom sveta, skončí tak, že ponúka tú najhoršiu verziu seba samého.

Únava z cesty prichádza a dáva sa pocítiť. Či sa to človeku páči alebo nie, táto únava existuje a je dobré mať tú istú odvahu, akú mal Učiteľ, a povedať: „Daj sa mi napiť!“ Ako sa to udialo Samaritánke a môže sa tiež udiať každému z nás, nechceme uhášať smäd hocijakou vodou, ale „prameňom vody prúdiacej do večného života“ (Jn 4,14). Vieme, ako vedela aj Samaritánka, ktorá roky prinášala prázdne nádoby nevydarených lások, že nie hocijaké slovo môže pomôcť opäť nabráť sily a proroctvo v poslaní. Nie hocijaká novosť, akokoľvek lákavá by sa mohla zdať, môže zmierniť smäd. Vieme, ako vedela i samaritánska žena, že ani poznanie náboženstva, zdôvodnenie si prijatých rozhodnutí a tradícií z minulosti či súčasných novostí z nás neurobia vždy tých, čo budú prinášať svoje ovocie a zanietene sa budú klaňať v Duchu a pravde (porov. Jn 4,23).

„Daj sa mi napiť“ je to, čo žiada Pán, a to, čo žiada od nás, aby sme to vyslovili my. Tým, že to povieme, otvoríme mu dvere k našej unavenej nádeji, aby sme sa bez strachu vrátili k studni, k miestu kde sa položili základy prvej lásky, keď Ježiš išiel našou cestou, milosrdne sa na nás pozrel, vyvolil si nás a požiadal nás ísť za ním; keď to povieme, obnovíme si v pamäti ten moment, keď sa jeho pohľad stretol s tým naším, moment, keď nám dal pocítiť, že nás miluje, že ma miluje. A nielen ako jednotlivcov, aj ako spoločenstvo (porov. Homília na Veľkonočnú vigíliu, 19. apríla 2014). (...)

„Daj sa mi napiť“ znamená priznať si, že potrebujeme Ducha Svätého, aby nás premenil na ženy a mužov, ktorí si stále držia v pamäti isté stretnutie a istý krok, Boží spásonosný krok. A s dôverou, že tak ako to urobil včera, urobí tak aj zajtra: „Ísť ku koreňom nám bez pochyby pomôže žiť súčasnosť adekvátnym spôsobom, bez strachu. Je potrebné žiť bez strachu, odpovedajúc na život so zápalom, že sme zaangažovaní v dejinách, že sme ponorení do diania. S pasiou zamilovaných“ (Tamtiež, 44). (...)

Tak sa vyhneme riziku, že sa budeme odkazovať sami na seba, a zanecháme unavujúcu sebaľútosť, aby sme sa mohli stretnúť s pohľadom, ktorým nás Kristus i dnes naďalej hľadá, naďalej na nás hľadá, naďalej nás volá a pozýva k misii, tak ako to urobil pri tom prvom stretnutí, stretnutí prvej lásky.

Bohoslužobný poriadok na obdobie: 3. – 9. 5. 2021

Pondelok 17:00 Sv. liturgia (cirkevnoslovanská) * rod *Malenková a Jasenčáková*

Utorok 17:00 Sv. liturgia (slovenská) † Anna

Streda	17:00 Sv. liturgia (cirkevnoslovanská) † Ľudmila
Štvrtok	17:00 Sv. liturgia (slovenská) * Ján, Klára, Michal, Marek
Piatok	7:00 Sv. liturgia (slovenská) 17:00 Sv. liturgia (cirkevnoslovanská) *Tomáš, Anna, Sára, Nina, Tobiáš
Sobota	17:00 Sv. liturgia (slovenská) následne veľká večiereň
NEDEĽA	Šiesta po Pasche - o slepom, 5. hlas 8:00 Utierenie (cirkevnoslovanská) 9:00 Sv. liturgia (cirkevnoslovanská) 10:30 Sv. liturgia (slovenská) 12:00 Sv. liturgia (slovenská) 16:00 Sv. liturgia v <i>Pezinku – Cajle</i> 17:00 Sv. liturgia (cirkevnoslovanská)

Bohoslužobný poriadok na obdobie: 10. – 16. 5. 2021

Pondelok	17:00 Sv. liturgia (cirkevnoslovanská) * Eva (Ďurišinová)
Utorok	17:00 Sv. liturgia (slovenská) * kňazi bratislavskej farnosti
Streda	Zakončenie sviatku Paschy 17:00 Sv. liturgia (cirkevnoslovanská) * za darcov <i>Veľká večiereň s litiou</i>
Štvrtok	Nanebovstúpenie Pána 7:00 Sv. liturgia (cirkevnoslovanská) 17:00 Sv. liturgia (slovenská)
Piatok	17:00 Sv. liturgia (cirkevnoslovanská) * Jozef a Monika s rodinou
Sobota	17:00 Sv. liturgia (slovenská) následne veľká večiereň
NEDEĽA	Siedma po Pasche – sv. otcov prvého nicejského snemu, 6. hlas 8:00 Utierenie (cirkevnoslovanská) 9:00 Sv. liturgia (cirkevnoslovanská) 10:30 Sv. liturgia (slovenská) 12:00 Sv. liturgia (slovenská) 16:00 Sv. liturgia v <i>Lehniciach</i> 17:00 Sv. liturgia (cirkevnoslovanská)

OZNAMUJEME

- V nedeľu, 2. 5. 21 bude po sv. liturgiách zbierka na kňazský seminár bl. Pavla Petra Gojdiča

v Prešove. Ďakujeme za Vaše dary, ktorými môžete podporiť formáciu nových kňazských povolání našej cirkvi.

• V súčasnosti sú znova povolené verejné bohoslužby s obmedzeniami:

Pre náš chrám to znamená, že na bohoslužbe sa môže zúčastniť maximálne 30 ľudí. Do tohto počtu sa nezapočítavajú deti do 10 rokov v sprievode dospeljej osoby. Preto sme sa znova vrátili k sláveniu **štyroch** sv. liturgií v nedeľu, čo znamená, že okrem sv. liturgie o 9. 00 a 10. 30 opäť slávime aj sv. liturgiu o 12.00 v slovenskom a o 17. 00 v cirkevnoslovanskom jazyku. Aby sme dodržali stanovenú hranicu, prosíme Vás, aby sa zapísali do tabuľky na internetovej stránke farnosti (www.bratislava.grkatba.sk), ktorá býva aktualizovaná v nedeľu po 19.00 hod. Zároveň je potrebné dodržiavať všetky aktuálne platné pandemické opatrenia.

• V piatok, 7. 5. 21 je prvým piatkom v mesiaci, preto budeme sláviť okrem večernej sv. liturgie aj rannú o 7.00 hod. v slovenskom jazyku. Počas celého dňa bude v chráme k dispozícii kňaz, kvôli možnosti sv. spovede.

• V nedeľu, 9. 5. 21 budeme znova sláviť sv. liturgiu v rímskokatolíckom chráme Povýšenia sv. Kríža v Pezinku – Cajle so začiatkom o 16. 00 hod.

• V utorok, 11. 5. 21 slávime sviatok bl. hieromučeníka Vasiľa Hopku. Po sv. liturgii sa pomodlíme moleben.

• Vo štvrtok, 13. 5. 2021 slávime sviatok **Nanebovstúpenie Pána**. Okrem sv. liturgie o 17.00 bude aj sv. liturgia ráno o 7.00 v cirkevnoslovanskom jazyku. V predvečer sviatku sa pomodlíme veľkú večiereň sviatku s lítiou a požehnaním chlebov.

• V nedeľu, 16. 5. 21 budeme sláviť sv. liturgiu v rímskokatolíckom chráme Sv. Alžbety Uhorskej v Lehniciach so začiatkom o 16. 00 hod.

• Pripomíname, že počas pracovných dní sa v našom chráme o 15. hodine modlíme 9-ty čas a následne vykladáme k adorácii najsv. eucharistiu. Počas prvého piatku v mesiaci je celodenná adorácia.

• Sv. tajomstvo manželstva chcú prijať tieto páry:

1. Lukáš Prignanc a Tatiana Klinko.
2. Michal Zátroch a Alena Gardošová

Ak by niekto vedel o prekážke brániacej sláveniu manželstva, je povinný to oznámiť cirkvi. A súčasne môžeme zahrnúť tieto páry do našich modlitieb.

ĎAKUJEME

• Bohu známa osoba darovala na podporu farnosti 100 €, iná Bohu známa darovala 50 €. Vyslovujeme vďačné Pán Boh odmeň!

• Ďakujeme za upratovanie chrámu rod. Mockovej a Žačikovej (1. 5. 21)

8. 5. 21 upratuje rod. *Beblavá, Pätoprstá a Rimová.*

15. 5. 21 upratuje rod. *Bural'ová a Pokorná*

Ďakujeme za vašu službu.

KONTAKT

• V prípade otázok, sv. spovede alebo iných požiadaviek nás, prosím, kontaktujte:

osobne: o. Rastislav Čížik, farár, tel.: 0911/400 845,

e-mail: bratislava@grkatba.sk

o. Stanislav Diheneščík, výpomocný duchovný, tel.: 0903/946 717